

Skatteministeriet

27. juni 2017
J.nr. 2017 - 3336

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 139 af 29. maj 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kenneth Kristensen Berth (DF).

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Henset til ministerens svar på spørgsmål 109 bedes ministeren bekræfte, at der ikke i spørgsmålet om optjeningsprincipper for børnefamilieydelse er tale om en ”utilsigtet” modstridende national lovgivning, idet Folketinget jo netop aktivt har besluttet ikke at ville ændre national lovgivning i overensstemmelse med EU-forordning 883 og dernæst bedes ministeren bekræfte, at der administreres i henhold til EU-forordning 883 og ikke i henhold til den gældende danske lov for så vidt angår børnefamilieydelse. Endvidere bedes ministeren oplyse, om ministeren har kendskab til, at der inden for ministerens eget ressort er andre eksempler på, at ministeriet administrerer i modsætning til eksisterende dansk lovgivning for at overholde forordninger fra EU og hvilke initiativer ministeren har tænkt sig at tage for at bringe den nationale lovgivning i overensstemmelse med EU's forordninger?

Svar

Som det ligeledes fremgår af mit svar på EEU alm. del spm. 109 af 31. marts 2017, blev optjeningsprincippet for børne- og ungedydelser samt børnetilskud indført ved lov nr. 1609 af 22. december 2010 om ændring af lov om børnefamilieydelse, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om et indkomstregister.

Det blev forudsat i bemærkningerne til loven, at det ville være i overensstemmelse med EU-retten, hvis danske myndigheder – ved vurderingen af, om en person har optjent ret til børne- og ungedydelser og børnetilskud – alene skulle medregne bopæls- og beskæftigelsesperioder, der var tilbagelagt i Danmark.

Som bekendt måtte den daværende regering på baggrund af en henvendelse fra Kommissionen og en grundig juridisk vurdering i juni 2013 konkludere, at den i bemærkningerne til loven forudsatte anvendelse af optjeningsprincippet ikke var i overensstemmelse med det såkaldte sammenlægningsprincip i artikel 6 i forordning nr. 883/04 om koordinering af sociale sikringsydelser.

Forordninger er efter artikel 288 i EUF-Traktaten almenlydige og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Det har på den baggrund været muligt og nødvendigt at ændre administrationen af optjeningsprincippet, således at de danske myndigheder i dag medregner perioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, når det vurderes, om en person, der er omfattet af forordning nr. 883/04 om koordinering af sociale sikringsydelser, har optjent ret til ydelser efter børne- og ungedydelserloven og børnetilskudsloven.

Det skal bemærkes, at ordlyden af de eksisterende bestemmelser om optjeningsprincippet ikke i sig selv udelukker, at man iagttager sammenlægningsprincippet.

I overensstemmelse med ovenstående fremgår bl.a. følgende af afsnittet om gældende ret i Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og lov om en børne- og ungeydelse, L 7 af 3. juli 2015:

”Skatteministeriet og Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold har den 9. juli 2013 meddelt Udbetaling Danmark, som administrerer børne- og ungeydelse og børnetilskud, at der ved administrationen af optjeningsprincippet i forhold til personer, der er omfattet af forordning nr. 883/2004, skal medregnes perioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, ved vurderingen af, om disse personer har optjent ret til børne- og ungeydelse og børnetilskud efter de danske regler. Det er en følge af, at forordninger er almengyldige og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat, jf. artikel 288 i EUF-Traktaten.”

Skatteministeriet er ikke bekendt med andre tilfælde, hvor det på grund af en forordning har vist sig nødvendigt at administrere lovbestemmelser på en anden måde end forudsat i bemærkningerne til loven. Der er derfor ikke anledning til at iværksætte sådanne initiativer, som anført i spørgsmålet.